

Ik heb de afgelopen dagen hard gewerkt aan deze speech, het is tenslotte mijn laatste. Zoals u in al die jaren gewend bent, zal hij aan de volgende criteria voldoen:

1. Kort
2. Van papier.

Ik moet zeggen dat het me moeilijk afging om deze speech te maken, het is nu eenmaal makkelijker om over een onderwerp zoals een bestemmingsplan, een woonvisie, de begroting of iets anders concreets te spreken dan over jezelf.

Daarnaast valt het me zwaar om afscheid van u te nemen, het was een keuze met het verstand en in mindere mate met het hart.

Ik wil het beperken tot dankzegging.

Allereerst aan onze Hemelse Vader die er al die jaren was, is en zal zijn.

Maris.

Uiteraard ook aan de fractie. Wat heerlijk om in jullie midden te mogen vertoeven, waar we elke vergadering met de bijbel en gebed beginnen. Waar ruimte is voor iedereen om zijn zegje te doen, waar we veel hebben gelachen en waar we dus geregeld net op tijd voordat de bewaker komt het gebouw uit zijn.

Verder aan medewerkers, bodes, griffie en college. Bedankt voor de samenwerking.

En als laatste aan u als raad. Dank dat ik zo lang in uw midden mocht zijn.

Deze speech is eigenlijk bedoeld voor de oude raad, maar gelukkig voor de continuïteit van de bestuurbaarheid is er een groot aantal van u ook in de nieuwe raad gekozen.

Daarnaast wil ik u als nieuwe raad graag nog het volgende meegeven:

Wat ik u toewens is 'liefde voor elkaar'.

Wat ik in al die jaren, dus niet alleen de laatste jaren, heb gemerkt is dat er veel vanuit hokjes wordt gedacht. Het is wij versus zij / coalitie versus oppositie en afhankelijk van onze positie in de raad stellen we ons tegenover elkaar op.

In de commissies valt dat overigens aanzienlijk mee, maar met name in de raad zijn deze automatisen aanwezig.

Als coalitie moet je snappen dat je niet op macht alleen kunt regeren. Het is heel eenvoudig om alle voorstellen op basis van de meerderheid er door te drukken, maar of daar het beste voor het dorp uitkomt is maar zeer de vraag.

Hetzelfde geldt voor de oppositie, alleen maar een wethouder het vuur aan de schenen leggen om je eigen afkeer duidelijk te maken (oude rekeningen te vereffenen) en de zaak zelf nauwelijks te bespreken, draagt ook niet bij aan constructief samenwerken.

U bent een afspiegeling van de gemeenschap en als zodanig zou u zich ook moeten gedragen. In onze gemeenschap gaat het om geven en nemen, fouten kunnen maken en deze ook toe kunnen geven en vervolgens lering trekken en weer doorgaan.

Waar het daarbij om draait is dat je de ander hoger acht dan jezelf.

We doen het allemaal voor hetzelfde belang, namelijk het beste doen voor het dorp. En de een kijkt anders aan tegen zaken dan de ander. Het vermogen om als raad het 'gemeenschappelijk' belang na te jagen wens ik u toe.  
Zoals een lied het zegt: Dat wij van harte elkander verstaan en beminnen.

Het was een eer om van deze gemeenschap in het klein onderdeel te zijn.  
Ik wens U allen Gods onmisbare zegen toe.

aby, 3 april 2018.